

Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,

Γραμματέως της Σ.Ε επί των αιρέσεων

Η «Success Dynamics» ή «Δυναμική της Επιτυχίας» του κ. Αντώνη Καλογήρου σε φυλλάδιο της, που διαφημίζει τις προσφορές και τα σεμινάρια της, υπόσχεται ότι «Αν το θελήσεις ΜΠΟΡΕΙΣ να γίνεις ΤΩΡΑ αυτό που ονειρεύεσαι». Με τον άλλο τίτλο της «Ινστιτούτο Δυναμικής Ανάπτυξης», βεβαιώνει ότι με την μέθοδο του Νευρογλωσσικού Προγραμματισμού (NLP) «μπορείς να αλλάξεις τα πάντα» σε τρεις μέρες: «Οι τρεις μέρες που θα αλλάξουν τον κόσμο σου!».

«Αν παρακολουθήσεις το «βιωματικό σεμινάριο» θα διαπιστώσεις ότι «ΜΠΟΡΕΙΣ, δεν έχεις όρια, έχεις δύναμη». Γι' αυτό, «Σπάσε τα όρια σου για πάντα». Με τον τρίτο πάλι τίτλο της «Ακαδημία Προσωπικής Ανάπτυξης» προσφέρει «βιωματικά τριήμερα» με τα οποία «θα φθάσεις στην κορυφή». Τέλος, με τον εκδοτικό οίκο «Δυναμική της Επιτυχίας» εκδίδονται σειρά βιβλίων «μερικών πνευματικών δασκάλων», γνωστών θεωρητικών της «Θετικής Σκέψης», ως βοηθήματα για τους «μαθητές».

«Η επιτυχία» μόνο με σεμινάρια

Ο κ. Καλογήρου προσφέρει μια σειρά «σεμιναρίων αυτογνωσίας και αυτοβελτίωσης» με γενικό τίτλο «Σεμινάρια Δυναμικής Ανάπτυξης», με τα οποία μπορεί κανείς να φθάσει στην κορυφή της επιτυχίας. Μέσα απ' αυτά τα βασικά σεμινάρια, που είναι «Η Δυναμική της Επιτυχίας, της Αλλαγής, της Αγάπης και του έρωτα, της Ευημερίας, του Πλούτου, του Φόβου και της Συναλλακτικής ανάλυσης», επιτυγχάνεται «η ενεργοποίηση της Εσωτερικής Δύναμης».

Ανάμεσα στα σεμινάρια του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει το «πιο ανατρεπτικό» σεμινάριο «Σπάσε τα δεσμά σου για πάντα», που έχει κόστος μόνον «99. 000 δραχμές (συμπεριλαμβανομένου του Φ. Π. Α.)» (έτος 2000). Επίσης, συνιστάται το σεμινάριο «Η επιτυχία, η αγάπη και η ευτυχία σου ανήκουν», που κοστίζει «ΜΟΝΟΝ 60. 000 δραχμές αντί των 100. 300 δραχμών που είναι η κανονική τιμή του» (έτος 1997). Ακόμη με το σεμινάριο «Συναλλακτική Ανάλυση» επιτυγχάνεται «Ανακάλυψη του κρυμμένου μας εαυτού και η αλλαγή των απόψεων εκείνων που μέχρι σήμερα κατευθύνουν ασυνείδητα τη ζωή μας» (υπογράμμιση δική μας, Διαφημιστικό φυλλάδιο: Τα σεμινάρια της επιτυχίας).

Μεταξύ των σεμιναρίων «ΜΠΟΡΩ» του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει το σεμινάριο «Ξύπνησε τη δύναμη σου». Σ' αυτό ο «μαθητής» «θα ανακαλύψει τη δύναμη που έχει μέσα του» και «. . . θα αποκτήσει το συγκλονιστικό και καθοριστικό για τη ζωή του βίωμα να περπατήσει πάνω σε αναμμένα κάρβουνα» (δική μας υπογράμμιση). Η υπόσχεση αυτή συνοδεύεται από την προειδοποίηση ότι: «Δεν είσαι υποχρεωμένος να το κάνεις, αλλά θα το κάνεις». (Σημείωση δική μας: Δεν αναφέρεται αν είναι απαραίτητο γι' αυτή την περίπτωση πιστοποιητικό υγείας). Πάντως, ο κ. Καλογήρου υπόσχεται γραπτώς ότι «Μετά από αυτό, θα είσαι απόλυτα βέβαιος για τη δύναμή σου και δε θα πεις ποτέ πια: «Δεν μπορώ».

Είναι εντυπωσιακό πόσο μοιάζει καταπληκτικά αυτό το σύνθημα με παρόμοιο σύνθημα της

Σαηεντολογίας σε δικό της φυλλάδιο: «Γιατί να μην μπορείς. . . να νοιώθεις ευτυχία. . . να πετυχαίνεις τους στόχους σου. . . να ζεις με αρμονία; ΜΠΟΡΕΙΣ! Ανακάλυψε τη μοναδική αιτία που σου στέκεται εμπόδιο και πως να απαλλαγείς απ' αυτή».

Σ' ένα, λοιπόν, από τα προνομιακά αυτά σεμινάρια του «Ινστιτούτου Δυναμικής Ανάπτυξης» θέλησε να ενεργοποιήσει την «Εσωτερική του Δύναμη», υπό την καθοδήγηση του κ. Καλογήρου, και ο άτυχος 50χρονος μεγαλοεπιχειρηματίας της Γλυφάδας εκείνη την τραγική μέρα της 31ης Οκτωβρίου 2003. Πίστεψε κι' αυτός, όπως και 150 περίπου άλλοι ανυποψίαστοι άνθρωποι, ότι με 600 Ευρώ, κατ' άτομον βεβαίως, θα μπορούσε να γευθεί την απόλυτη επιτυχία και ευτυχία. Η αγαθή πρόθεσή του όμως και εμπιστοσύνη του στις δελεαστικές υποσχέσεις και στις ικανότητες του «δασκάλου» του κόστισαν ανεπανόρθωτα την ζωή. Έτσι, η «Δυναμική της Επιτυχίας» κατέγραψε παταγώδη αποτυχία. Αποκαλύφθηκε με το τραγικό αυτό συμβάν η επικινδυνότητα τέτοιου είδους σεμιναρίων, τα οποία, όπως γράφτηκε στον Τύπο, μόνο εκείνο το σημαδιακό Σαββατοκύριακο σημείωσαν τζίρο 90. 000 Ευρώ. Αυτή τη φορά δυστυχώς η εφαρμογή των πρακτικών της «Θετικής Σκέψης», ως τρόπου δραστηριότητας των ομάδων της «Νέας Εποχής», δεν πληρώθηκε μόνον με μερικά «εγκαύματα πρώτου και δευτέρου βαθμού στα πόδια» που χρειάστηκαν δυό μηνών θεραπεία και που οδήγησαν κατ' ευθείαν σ'ένα πρόωρο τοκετό, όπως συνέβη τον Νοέμβριο του 2001. Αυτή τη φορά το τίμημα ήταν πολύ βαρύ, γιατί τώρα η εξέλιξη ήταν δραματική και τα σεμινάρια του κ. Καλογήρου χρεώθηκαν με ένα θάνατο ενός ανυποψίαστου 50χρονου ανθρώπου, ο οποίος δεν πρόλαβε να διαπιστώσει ότι τα σεμινάρια της «Success Dynamics», με τους βαρύγδουπους τίτλους, δεν εφάρμοζαν απλά έναν «επιστημονικό τρόπο», όπως υποστηρίζουν, ή μια «επιστημονική» μέθοδο ψυχοθεραπείας. Αποτελούσαν τεχνικές μιας οργανώσεως την οποία η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, ήδη από το έτος 1993, στην Ε' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη της Ναυπάκτου, την είχε εντάξει στις Εξωχριστιανικές και παραθρησκευτικές ομάδες (Βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Ποιμαντική αντιμετώπιση των αιρέσεων και της παραθρησκείας, σ. 73 και 115). Την ίδια θέση επανέλαβε και η Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη της Αλιάρτου το έτος 1995 (Βλ. βιβλίο Ομάδες ασυμβίβαστες με την Ορθόδοξη Πίστη, σ. 80, αριθμ. 349).

Αυτή όμως η «εταιρεία», όπως την ονομάζει ο ιδρυτής της, «κινείται σε καθαρά εξωχριστιανικές αντιλήψεις περί Θεού, ανθρώπου και κόσμου. . . και γενικά η διδαχή (της) είναι αποκρυφιστική και εν πολλοίς επικίνδυνη για την υγεία και προσωπικότητα του ανθρώπου» (Αρχιμ. Χριστόφορου Τσιάκκα, Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό, σελ. 244).

Ας δούμε στη συνέχεια, εν πάση δυνατή συντομία, το ιστορικό και την θεωρητική βάση της «Success Dynamics». Το ιστορικό της:

Ο κ. Αντώνης Καλογήρου, αυτοσυστηνόμενος σε έντυπά του, γράφει ότι σπούδασε ναυπηγός, και ότι το 1990 εγκαινίασε την σειρά των σεμιναρίων του, τα οποία ε γνώρισαν «μεγάλη επιτυχία στην Ελλάδα και στην Κύπρο». Επίσης ομολογεί ότι την ικανότητά του γι' αυτό και την δύναμη μέσα του την ανακάλυψε σε ηλικία 19 ετών, όταν ορφάνεψε από πατέρα, ο οποίος «ήταν γιος ιερέα, εγγονός δύο ιερέων και ανιψιός οκτώ Ιερέων». Ενώ λοιπόν βρισκόταν «στην λυτρωτική αγκαλιά του ύπνου είδε ένα όνειρο». Του εμφανίστηκε, λέει στο όνειρό του ο πατέρας του, και του είπε: «Γιέ μου που είναι τα όνειρά σου; Τόσο εύκολα τα ξέχασες;». Τότε ξύπνησε και ορκίστηκε στον πατέρα του ότι δεν θα ξεχάσει ποτέ να πραγματοποιήσει τα όνειρά του γιατί αυτά εκφράζουν «το μεγαλείο της ψυχής μας».

Παρακολούθησε σεμινάρια αυτοβελτίωσης και αυτογνωσίας, στοχεύοντας στην ανακάλυψη δημιουργικών δρόμων φιλοσοφικής εμβάθυνσης και πνευματικής εξέλιξης» (φυλλάδιο: Τα σεμινάρια της επιτυχίας, υπογράμμιση δική μας). Στη συνέχεια οργάνωσε «σεμινάρια management και motivation σε στελέχη επιχειρήσεων» και ακολούθως δημιούργησε τη «Success Dynamics» το 1990. Έκτοτε ο κ. Καλογήρου, εφαρμόζοντας τους «δημιουργικούς δρόμους» στα σεμινάρια του με το σύνθημα «ΜΠΟΡΩ» οδηγήθηκε ο ίδιος, όπως λέει, στην επιτυχία και την ευτυχία, αλλά και θέλησε να οδηγήσει και άλλους σ' αυτές (φυλλάδιο: Ένας νέος τρόπος ζωής). Βάση των σεμιναρίων του αποτελούν «Οι αρχές της Συναλλακτικής Ανάλυσης, του Νευρογλωσσικού Προγραμματισμού και των Νευροσυσχετισμών». Βεβαίως είναι πρόδηλη η κοσμοθεωριακή υποδομή των σεμιναρίων αυτών αφού αποτελούν «δρόμους φιλοσοφικής εμβάθυνσης και πνευματικής εξέλιξης».

Η Θεωρητική βάση

Ποια όμως είναι η θεωρητική βάση των σεμιναρίων και των μεθόδων του κ. Καλογήρου; Από την μελέτη των βιβλίων του, αλλά και των βιβλίων άλλων συγγραφέων που εκδίδει με τον εκδοτικό οίκο του και συστήνει στο έντυπο «Η εφημερίδα μας» προκύπτει ότι η «Success Dynamics» είναι μια ατραπός της «Θετικής Σκέψης».

Προτού όμως αναλύσουμε συνοπτικά αυτόν τον όρο, θεωρούμε αναγκαίο να επιστήσουμε την προσοχή των αναγνωστών μας πάνω στο περιεχόμενο και την έννοια των όρων και των εκφράσεων που χρησιμοποιούνται σήμερα από τις διάφορες ομάδες της «Νέας Εποχής». Και τούτο διότι στις νεοεποχίτικες ομάδες οι όροι και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται δεν έχουν πάντοτε το ίδιο περιεχόμενο που εμείς μάθαμε να τους δίνουμε μέχρι σήμερα. Έτσι, η χρήση, φερειπείν, του όρου «Νέα Εποχή» δεν σημαίνει απλά κάτι το καινούργιο, μια αλλαγή προς το καλύτερο των συνθηκών ζωής των ανθρώπων, «μια εποχή όπου τα πάντα αλλάζουν γύρω μας με ταχύτατους ρυθμούς», όπως επισημαίνει ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος (περιοδ. Κράμα, Ιαν. 2004, σελ. 26). Δεν σημαίνει καν μια νέα προοπτική που βλέπει αισιόδοξα να γεννιέται μέσα από το παλιό κάτι το νέο, το πιο δυναμικό. Σημαίνει ένα ρεύμα που δεν είναι καθόλου νέο, αλλά βασισμένο στον αποκρυφισμό και στην αστρολογία και γαλουχημένο μέσα στη Θεοσοφία, που καλλιεργεί την υπόθεση της πανθηρσκείας και υπηρετεί την «Νέα Τάξη Πραγμάτων». Ένα ρεύμα που αντιστρατεύεται το Ευαγγέλιο του Χριστού και ανατρέπει την περί Θεού και κόσμου αντίληψη της Ορθόδοξου Πίστεως μας.

Η, το να μιλάει κανείς σήμερα για «Χριστό», δεν είναι πάντοτε βέβαιο ότι εννοεί το Μοναδικό και ανεπανάληπτο ιστορικό πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ενδεχομένως εννοεί μια «χριστική κατάσταση», στην οποία έχουν εξελιχθεί, μετά από αναρίθμητες μετενσαρκώσεις, σύγχρονοι ζώντες «άβαταρς» της «Νέας Εποχής του Υδροχόου», μεταξύ των οποίων εντάσσεται και ο Ιησούς Χριστός, ως άβαταρ-μεσσίας της «παλαιάς Εποχής των Ιχθύων».

Το ίδιο συμβαίνει και με τον όρο «Θετική Σκέψη». Πρέπει να γνωρίζει κανείς ποιο εννοιολογικό περιεχόμενο δίδουν στον όρο αυτό οι νεοεποχίτικες ομάδες και ποια η διδασκαλία που αναπτύσσεται γύρω απ' αυτόν.

Ίσως κάποιος, αγνοώντας τη σημασία αυτού του όρου, να βιαστεί να προβάλλει την ένσταση: καλά και τι το κακό υπάρχει στο να σκέπτεσαι αισιόδοξα, να μη τα βλέπεις μαύρα, να ονειρεύεσαι την επιτυχία και την ευτυχία, να «σκέπτεσαι θετικά»; Γιατί ο νέος, ο γονιός, η εγκυμονούσα μητέρα, ο εκπαιδευτικός, ο πολιτικός, ο δημοσιογράφος, ο διαμορφωτής της κοινής γνώμης, να μη καλλιεργούν μέσα τους την αισιόδοξια, ώστε να μπορούν να παίζουν σωστά τον ρόλο τους μεταδίδοντας την στους άλλους με καλύτερα και ωφελιμότερα αποτελέσματα για το κοινωνικό σύνολο; Και όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο αθώα (θα έλεγα, τόσο απλοϊκά) όπως εκ πρώτης όψεως φαίνονται.

«Θετική Σκέψη»:

Τι είναι όμως η λεγόμενη «Θετική Σκέψη»;

«Θετική Σκέψη» δεν σημαίνει απλά μια ιδανική πνευματική ή έστω ψυχολογική κατάσταση του ανθρώπου, που στηρίζεται στην αισιοδοξία, στην ελπίδα και στην πίστη στον Θεό, που σκορπίζει την γαλήνη μέσα και γύρω στον άνθρωπο και που μπορεί να είναι και χάρισμα όταν την επισκιάζει η Χάρης του Χριστού. Είναι πρωτίστως μια κατάσταση «αυτοσυνειδησίας», κατά την οποία ο οπαδός μιας ομάδας «ανακαλύπτει» ή «διαπιστώνει» την «Εσωτερική Δύναμη» ή «Ατέλειωτη Δύναμη» μέσα του, τον «θεό που βρίσκεται μέσα τον», που αναγνωρίζει «τη δική τον σπουδαία θειότητα και μεγαλοπρέπεια», κατά την έκφραση του Dyer, γνωστού θεωρητικού της «Θετικής Σκέψης», όπως θα δούμε παρακάτω. Έτσι, ο κάθε άνθρωπος, ενεργοποιώντας αυτή την «Δύναμή» του, που είναι μέρος του «Παγκοσμίου Πνεύματος», μπορεί να εκπληρώσει κάθε επιθυμία του. «Πίστευε στον εαυτό σου και στις δυνάμεις που υπάρχουν μέσα σου», παροτρύνει ο Murphy, ένας από τους πιο γνωστούς εκφραστές της «Θετικής Σκέψης».

Η «Θετική Σκέψη» ή «θετική πίστη» είναι η τάση ή η κίνηση, μέσα στα πλαίσια της «Νέας Εποχής», η οποία κηρύσσει ότι μέσα στον κάθε άνθρωπο υπάρχει μια «Ατέλειωτη Δύναμη» που καθιστά δυνατή την εκπλήρωση κάθε επιθυμίας, είναι ο «Θεός που βρίσκεται μέσα μας» (J. Murphy, βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Αυτογνωσία, αυτοπραγμάτωση, αυτοσωτηρία, σ. 15). Ο κ. Καλογήρου αυτή την δύναμη την αποκαλεί «Εσωτερική Δύναμη», την οποία πρέπει να ενεργοποιήσουμε μέσα μας. Αυτή η «Δύναμη» είναι η δύναμη της επιτυχίας.

Στις κινήσεις της «Θετικής Σκέψης» η σκέψη ταυτίζεται με την πράξη. «Αν οι σκέψεις σου είναι θετικές επιτυγχάνεις σε όλα. Αν σκέφτεσαι αρνητικά βυθίζεις τον εαυτό σου στη δυστυχία». Αυτό μπορεί να συμβεί στις σπουδές σου, στο επάγγελμά σου, στην υγεία, στην εγκυμοσύνη μιας γυναίκας, σ' ολόκληρη τη ζωή σου. Ακόμη και μέσα στα όνειρά σου βρίσκεται, κατά τον κ. Καλογήρου, η δύναμη της επιτυχίας σου. Εκπρόσωπος του ρεύματος αυτού εκφράζει συνοπτικά την θέση αυτή ως εξής: «Θα είσαι τόσο δυστυχής, όσο διαλέξεις» (W. Dyer, Να κινείς τα δικά σου νήματα. Μη γίνεσαι θύμα κανενός, σ. 247). Ακόμη και οι ασθένειες οφείλονται σε «πιθανές αιτίες των αρνητικών σκέψεων»: «Εμείς δημιουργούμε την κάθε αποκαλούμενη «ασθένεια» του σώματός μας» (L. Hay, μεταμορφώστε τη ζωή σας, σελ. 13).

Στα βιβλία, δικά του και ξένα, που συστήνει ο κ. Καλογήρου και χρησιμοποιεί στα σεμινάρια του (βλ. «Η εφημερίδα μας», Ιαν. 1996, σελ. 8) βρίσκει κανείς τις χαρακτηριστικές διδασκαλίες της «Θετικής Σκέψης» που ξεκινούν από τη νεοεποχίτικη περί Θεού, κόσμου και ανθρώπου έννοια, τον απόλυτο μονισμό (ο άνθρωπος ταυτίζεται με τον Θεό, είναι κατ' ουσίαν Θεός), και φθάνουν στην «πίστη» της «αυτοπραγμάτωσης» και της «αυτοθεραπείας» με την ενεργοποίηση της «Εσωτερικής Δύναμης» που βρίσκεται μέσα μας.

Στη συνέχεια θα αποδείξουμε, μέσα από κείμενα «πνευματικών δασκάλων» της, ότι η «Θετική Σκέψη», είναι ένα από τα πολλά ρεύματα της «Νέας Εποχής».

«Η Νέα Εποχή»

Είδαμε ποιο είναι το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «Θετική Σκέψη» και την χαρακτηρίσαμε ως ρεύμα της «Νέας Εποχής». Προτού όμως παρουσιάσουμε αυτή τη στενή σχέση τους και προς διευκόλυνση των αναγνωστών μας, υπενθυμίζουμε συνοπτικά και επιγραμματικά ότι η «Νέα Εποχή» θεμελιώνεται στις εξής βασικές «δοξασίες»:

α. Ο Θεός δεν είναι πρόσωπο, αλλά μια απρόσωπη δύναμη η «Συμπαντική ενέργεια ή Συνειδητότητα», ένα «Παγκόσμιο Συμπαντικό Πνεύμα» που ταυτίζεται κατ' ουσίαν με τον κόσμο και τον άνθρωπο ως ««Εν «Όλον» (ολιστική θεώρηση του κόσμου, απόλυτος μονισμός).

β. Η πορεία του ανθρώπου μέσα σ' αυτό το «Όλον» είναι κυκλική και η αυτοπραγμάτωσή του επιτυγχάνεται μέσω ατέρμονης σειράς μετενσαρκώσεων.

γ. Τέλος, δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ καλού και κακού. «Όλα είναι «θεϊκά»• το κακό είναι «η άλλη όψη του ίδιου πράγματος» (περισσότερα βλέπε π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Νεοφανείς αιρέσεις, Καταστροφικές λατρείες, σελ. 212).

Στη συνέχεια, θα αναφερθούμε σε λίγα, άλλα χαρακτηριστικά αποσπάσματα μέσα από τα βιβλία της «Θετικής Σκέψης», που καθιστούν φανερό αυτό τον νεοεποχίτικο χαρακτήρα της.

Ο «θεός» και ο άνθρωπος της «Θετικής Σκέψης»

Σε βιβλίο ενός από τους πιο γνωστούς εκφραστές αυτής της κινήσεως διαβάζουμε: «Είμαι ένα με την ίδια αυτή Δύναμη που με δημιούργησε και αυτή η Δύναμη μου έδωσε τη δύναμη να δημιουργώ τις δικές μου συνθήκες. . . Είμαι η δημιουργική δύναμη του κόσμου μου. . . Έχω όλες τις θεϊκές ιδέες και την δραστηριότητα που χρειάζομαι» (L. Hay: Μεταμορφώστε τη Ζωή σας, λήμμα «Αδένες», έκδοση Success Dynamics, σ. 213). Ο άνθρωπος, λοιπόν, είναι η δημιουργική δύναμη του κόσμου του και δεν οφείλει την ύπαρξή του στον Παντοδύναμο Δημιουργό Θεό.

Σύμφωνα με όσα υποστηρίζει άλλος «πνευματικός δάσκαλος» της κινήσεως, «"Η Βασιλεία των ουρανών" δεν είναι η πραγματικότητα που εδραιώθηκε με την παρουσία του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος επί της γης και στην οποία καλείται να ενταχθεί «πας άνθρωπος». Είναι κάτι που βρίσκεται πάντα μέσα στον άνθρωπο και εξαρτάται από τη δική μας σπουδαία θειότητα και μεγαλοπρέπεια». Γι αυτό, λέει: «Μη ζητάτε από το θεό να το κάνει αυτό για σας, αλλά στην πραγματικότητα αναγνωρίστε τη δική σας σπουδαία θειότητα και μεγαλοπρέπεια», «Κοιτάξτε μέσα σας, κι όχι έξω»: (W. Dyer, Πίστεψε το και θα το δεις, σ. 45).

Και σε άλλο σημείο του ίδιου βιβλίου διαβάζουμε: «Το θείο τμήμα του εαυτού μας, που το έχω ονομάσει σκέψη και Θεό, είναι μια δύναμη μέσα στο σύμπαν, την οποία είμαστε ικανοί να την συντονίσουμε μ' αυτό που πιστεύουμε κι αν το θέλουμε. Στην πιο αγνή και καθαρή μορφή του συγχρονισμού, έχουμε μια επιλογή σχετικά με το να βιώσουμε τη σκέψη μέσα στη μορφή, ή σε καθαρή σκέψη. Έχουμε μια εννοιακή αίσθηση ότι το να δρούμε, ή να συνεχίσουμε μια δράση κατά ένα ορισμένο τρόπο, σημαίνει να δημιουργούμε ένα επερχόμενο γεγονός» (σ. 258).

Δηλαδή, η Δημιουργική Δύναμη του σύμπαντος δεν είναι ο Παντοδύναμος προσωπικός Θεός, ο Οποίος δημιουργεί, κατευθύνει, συντηρεί και καθορίζει τα πάντα. Αντιθέτως, ο Θεός ταυτίζεται με «το θείο τμήμα τον εαυτού μας», που ονομάζεται «σκέψη ή θεό και το οποίο είναι μια δύναμη μέσα στο σύμπαν», την οποία εμείς είμαστε ικανοί να συντονίσουμε» σύμφωνα με την βούληση μας «μ' αυτό που πιστεύουμε κι αν το θέλουμε». Συνεπώς, ο Θεός είναι μια δύναμη που εξαρτάται από την δική μας θέληση και ικανότητα να την συντονίσουμε μ' αυτό που θέλουμε. Τελικά, το κείμενο αυτό με την συγκεκριμένη διατύπωση, καλεί να «βιώσουμε τη σκέψη μέσα στη μορφή» και υποστηρίζει ότι με την «ενορατική αίσθηση» (;) που έχουμε δημιουργούμε «ένα επερχόμενο γεγονός» (!).

Βεβαίως είναι απορίας άξιο πως σε σεμινάρια μιας «εταιρείας», η οποία έχει σκοπό «την διάδοση της σύγχρονης επιστημονικής γνώσης», γίνεται λόγος για «θεό», προσδίδοντας τους έτσι μια μεταφυσική διάσταση. Πάντως, εκείνο που προκύπτει από τα κείμενα αυτά είναι ότι αυτός ο «θεός», για τον οποίον μιλούν, δεν είναι ο Θεός της πίστεως, τον Οποίον γνωρίζουμε και λατρεύουμε ως υπερκόσμιον Δημιουργόν του σύμπαντος, αφού, κατά την «Θετική Σκέψη», είναι το «τμήμα του εαυτού μας». Αυτός ο «θεός» της «Θετικής Σκέψης» ταυτίζεται με την σκέψη μας, με τον «εαυτό μας». Και αυτός ακριβώς είναι ο σκοπός των ποικίλων σεμιναρίων «αυτογνωσίας», να αντιληφθούμε δηλαδή και να ανακαλύψουμε μέσα μας αυτή την πραγματικότητα. Σε τι άραγε διαφέρει αυτός ο «θεός» της «Θετικής Σκέψης» με την «Εσωτερική Δύναμη» την οποία «ενεργοποιούν» τα σεμινάρια της σειράς «Μπορώ»;

«Θεός» «πίστη» «προσευχή»

Όλα αυτά όμως είναι μια καθαρά νεοεποχίτικη αντίληψη περί Θεού και ανθρώπου, σύμφωνα με την οποία ο Θεός, όπως είπαμε, δεν είναι ένα ξεχωριστό πρόσωπο έξω από εμάς, αλλά «μέσα μας» και «Ένα» με τον κόσμο. Πολύ περισσότερο, αυτός ο «θεός» δεν είναι ο Τριαδικός Θεός της Ορθοδόξου πίστεως μας. Αναγκαία συνέπεια αυτής της «πίστης» είναι ότι και ο όρος «πίστη» αλλάζει περιεχόμενο. Η πίστη δεν είναι πλέον μια αναφορά του ανθρώπου προς ένα Υπέρτατο Θείο Πρόσωπο έξω από τον άνθρωπο, από το οποίο ζητάει δύναμη, αγάπη, συγχώρηση, σωτηρία. Η «πίστη», όπως διδάσκει η «Θετική Σκέψη», είναι μια ιδιότητα μέσα στον άνθρωπο, που πηγάζει από τις εσωτερικές δυνάμεις του και γίνεται πηγή ενεργείας στην λήψη αποφάσεων: «Η πίστη, αφού είναι ενσωματωμένη στην εσωτερική ζωή όλων, δοσμένη από το Θεό, γίνεται η κύρια πηγή ενέργειας στη λήψη αποφάσεων και γι' αυτό απαιτεί να βρίσκονται όλοι σε συνεχή επαφή με τις εσωτερικές τους δυνάμεις» (Leo Buscaglia, Προσωπικότητα και ολοκλήρωση, σ. 110-111, παρά π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, ανέκδοτο Λεξικό, σ. 445). «Πίστη», λοιπόν, σημαίνει συνεχής επαφή με τις «εσωτερικές δυνάμεις» μας, στροφή μέσα μας, πίστη στον «εαυτό» μας και όχι αναφορά μας στον Θεό.

Συνακόλουθο αποτέλεσμα αυτής της εκδοχής είναι ότι αλλάζει περιεχόμενο και ο όρος προσευχή. Η «προσευχή» της «Θετικής Σκέψης» δεν είναι «θεοκοινωνία», δεν έχει κατεύθυνση προς «τα άνω», αλλά «προς τα έσω». «Είναι μια τεχνική, με την οποία επιχειρείται η επικράτηση μιας νοητικής στάσης, που πρέπει να εισχωρήσει στο υποσυνείδητο, για να το κινήσει σε «αναδημιουργία», να μεταβάλει δηλαδή τη νοητική στάση σε πράξη» (π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Διαλογισμός ή προσευχή; σ. 103). Έτσι, για τον Ν. Β. Πήλ, φερειπείν, θεωρητικό της «Θετικής Σκέψης»: «Η δύναμη της προσευχής είναι μια φανέρωση ενεργείας» (Η δύναμη της Θετικής σκέψης, σ. 79).

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι σε τελευταία ανάλυση αλλάζει και αυτό ακόμη το περιεχόμενο του όρου «άθεος». Ισχύει, δηλαδή και για την «Θετική Σκέψη» ό,τι κηρύσσει γενικά η παραθρησκεία της «Νέας Εποχής»: ότι «άθεος» είναι όχι όποιος δεν πιστεύει στον Θεό, αλλά εκείνος που δεν πιστεύει στον Εαυτό του».

Ο κ. Καλογήρου αποδέχεται αυτόν τον «απόλυτο μονισμό» της «Θετικής Σκέψης», όχι μόνον συστήνοντας τα συγγράμματα των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», αλλά και με δική του γραπτή ομολογία: Σε βασικό βιβλίο του υποστηρίζει με έμφαση: «Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα όλοι όσοι ασχολήθηκαν με την μελέτη της φύσης του ανθρώπου, φιλόσοφοι, διανοητές, ερευνητές επιστήμονες, μύστες. . . συμφώνησαν τουλάχιστον σε ένα. Και το σημείο αυτό είναι η ύπαρξη της Εσωτερικής Ανθρώπινης Δύναμης, που είναι η συνισταμένη των πνευματικών, των ψυχικών και των σωματικών δυνάμεων που υπάρχουν σε ΚΑΘΕ άνθρωπο». Ποια όμως είναι αυτή η «Εσωτερική Ανθρώπινη Δύναμη» του κ. Καλογήρου, την οποία εάν ενεργοποιήσουμε θα φθάσουμε «σε λιμάνια που ΕΜΕΙΣ θα έχουμε επιλέξει»; (Η Δυναμική της επιτυχίας, σ. 31-32). «Όπως ο ίδιος βεβαιώνει: «Ελάχιστοι ξέρουμε και έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αυτή η «Εσωτερική Ανθρώπινη Δύναμη» είναι η θεϊκή μας φύση» (αυτόθι σ. 37).

Εξ άλλου σε άλλο σημείο γράφει: «όλες οι μεγάλες θρησκείες και οι δημιουργοί τους (Χριστός, Βούδας, Μωάμεθ) όπως και όλα τα φωτισμένα μυαλά της ανθρώπινης ιστορίας» διδάσκουν πως ο άνθρωπος έχει μέσα του ένα «δυναμικό» το οποίο πρέπει να το ενεργοποιήσει μόνος του ο άνθρωπος. «Ένα δυναμικό που ΟΛΟΙ, χωρίς ουσιαστικές διαφορές στη διατύπωση, το ονομάζουν θείο, τουλάχιστον όσον αφορά στην ποιότητα του περιεχομένου του» (αυτόθι, σ. 29).

«Άραγε, αυτό το «θείο» «δυναμικό» του κ. Καλογήρου δεν ταυτίζεται με το «θείο τμήμα του εαυτού μας» του W. Dyer ή την «δημιουργική δύναμη του κόσμου» του L. Hay, στους οποίους αναφερθήκαμε παραπάνω; Είναι δυνατόν ο εύστροφος νους του κ. Καλογήρου να διατυπώνει εν αγνοία του αυτές τις αντορθόδοξες θέσεις;

Συνέπεια αυτού του «απόλυτου μονισμού» είναι η «πίστη» της «Θετικής Σκέψης» στο κάρμα και στην μετενσάρκωση. Σε βασικό κείμενο της διαβάζουμε: «Ατέλειες εκ γενετής! Καρμικό. Εγώ επέλεξα να γεννηθώ έτσι. Εγώ διάλεξα τους γονείς μου», γράφει ο L. Hay (ένθ. άνωτ. σ. 222). Και είναι επόμενο να φθάνει κανείς σ αυτό τον παραλογισμό, δηλαδή να διαλέγει το πως θα γεννηθεί. Όπως υποστηρίζουν πολλές παραθρησκευτικές ομάδες της «Νέας Εποχής» ο άνθρωπος, στην πορεία των «επαναγεννήσεων» του, διαλέγει ακόμη και τους γονείς από τους οποίους θα γεννηθεί. Ο Hay υποστηρίζει: «Είμαι ένα με την ίδια αυτή Δύναμη που με δημιούργησε και αυτή η Δύναμη μου έδωσε τη δύναμη να δημιουργώ τις δικές μου συνθήκες. . .» (αυτόθι σ. 213).

Εφ' όσον, κατά την «Νέα Εποχή» δεν υπάρχει προσωπικός Θεός για να συγχωρήσει τον άνθρωπο, να τον σώσει, είναι βεβαίως αναγκαίο μόνος του ο άνθρωπος να επιδιώξει και πάλι να διορθώσει το «κάρμα» του με μια νέα μετενσάρκωση. Ο άνθρωπος, δηλαδή, που ως κατ' ουσίαν «εκδηλωμένος θεός», σε μια προηγούμενη εκδήλωση-ζωή του, εδημιούργησε ένα «κάρμα» (που είναι η συσσώρευση πράξεων καλών ή κακών μιας ζωής ή και περισσοτέρων) επιλέγει και πάλι μόνος του, να «εκδηλωθεί» και να ξαναγεννηθεί σε μια νέα ζωή και δυνατότητα, διαλέγοντας ο ίδιος τις συνθήκες της ζωής του, ακόμη και τους γονείς του, ανάλογα με το «κάρμα» του από προηγούμενες ζωές του. Η αποδοχή και αυτής της δοξασίας αποδεικνύει ότι η «Θετική Σκέψη» είναι πράγματι, όπως την χαρακτηρίσαμε ήδη, μια «ατραπός» της «Νέας Εποχής».

Αυτές όμως οι θέσεις προωθούνται με τα βιβλία των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», μεταξύ των οποίων και το βιβλίο του L. Hay, που συστήνει η «Success Dynamics».

Το καλό και το κακό

Ανάλογη είναι και η διδασκαλία της «Θετικής Σκέψης» περί καλού και κακού και των ηθικών άρχων. Η «ηθική» και το «καλό» καθορίζονται από την ίδια την κίνηση. Το αν νομίζεις ότι είσαι καλός ή κακός είναι μόνον μια σκέψη που μπορεί να έχει γεννηθεί από μια εσφαλμένη αξιολόγηση περί καλού και κακού που έγινε μέσα στην θρησκεία στην οποία ανήκεις. Αυτή όμως η σκέψη μπορεί να αλλάξει, δεν είσαι υποχρεωμένος να την διατηρήσεις ή να την σεβαστείς. Μπορεί να είναι ένα «σκουπίδι» που στο φόρτωσε ο Χριστιανισμός, φερειπείν, και πρέπει να το πετάξεις. Σε βιβλίο του W. Dyer διαβάζουμε: «Υπάρχει περίπτωση να ψάξεις στα χθεσινά σκουπίδια για να ετοιμάσεις το σημερινό σου φαγητό; Μήπως ψάχνεις από τα παλιά πνευματικά σου σκουπίδια να δημιουργήσεις τις εμπειρίες του αύριο; «Αν μια σκέψη ή μια πεποίθηση δε σε εξυπηρετεί πια, άφησέ την να φύγει! Δεν υπάρχει γραπτός νόμος που να λέει πως επειδή μια φορά πίστεψες σε κάτι θα πρέπει να το πιστέψεις παντοτεινά» (L. Hay, ένθ. άνωτ. σ. 49, υπογραμμίσεις δικές μας). Δεν είμαι, λοιπόν, υποχρεωμένος να τηρώ τον «γραπτό» λόγο του Χριστού, αν «δε με εξυπηρετεί». Μπορώ να τον πετάξω σαν «παλιά πνευματικά σκουπίδια». Το αν βρίσκομαι στο «καλό», στην αρετή, θα το πω εγώ και όχι ο Νόμος του Χριστού.

Σε άλλο βιβλίο του Hay, και στο κεφάλαιο με τίτλο «Αρνήσου την ταυτότητα του θύματος» διδάσκεται ότι, αν κάποιος νομίζει ότι μερικές ηθικές αρχές τον «θυματοποιούν», οφείλει να επανεξετάσει τις πεποιθήσεις του. «Η ηθική και οι αξίες σας: Είναι πιθανό να έχετε υιοθετήσει μια σειρά ηθικών άρχων, που, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι όχι μόνον δεν σας βοηθούν, αλλά συχνά είναι εναντίον σας, συνεχίζετε να τις εφαρμόζετε, επειδή καθορίζουν αυτό που νομίζετε ότι πρέπει να περιμένετε από τον εαυτόν σας. Πιστεύετε, ίσως, ότι πρέπει να ζητάτε συγγνώμη όταν μιλάτε ή σκεπτόσασθε διαφορετικά από τους άλλους. Ή πιστεύετε, ίσως, ότι τα ψέματα είναι πάντοτε κακά. Έχετε, πιθανόν, υιοθετήσει κάποια σεξουαλική ηθική, που σας απαγορεύει να χαρείτε τη σεξουαλικότητά σας. «Όποια και να 'ναι η περίπτωση σας, κάντε μια επανεξέταση της ηθικής σας και αρνηθείτε να συνεχίσετε την αυτοθυματοποίησή σας, επιμένοντας σε πεποιθήσεις χωρίς αντίκρισμα» (W. Dyer, Να κινείς τα δικά σου βήματα, σ. 49. Παράθεση από το ανέκδοτο Λεξικό του π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, υπογραμμίσεις δικές μας).

Και εδώ αποδεικνύεται ότι για την «Θετική Σκέψη» οι διδασκαλίες της Αγίας Γραφής για την συγγνώμη ή το ψέμα ή την σεξουαλική ηθική δεν φέρουν τον χαρακτήρα της θεϊκής αυθεντίας ως εντολές του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό, εάν νομίζουμε ότι είναι εναντίον μας, ότι είναι «πεποιθήσεις χωρίς αντίκρισμα», μπορούμε να τις επανεξετάσουμε. Το κακό δεν είναι πάντοτε κακό. «Καλό» είναι αυτό που ταυτίζεται με το θέλημά μας και «κακό» είναι ό,τι αντιστρατεύεται στο θέλημα μας. Δεν είναι, κατά την «Θετική Σκέψη», πάντοτε «κακό» το ψέμα, ή η πορνεία, άλλα οι ηθικές αρχές εκείνες που μας τα απαγορεύουν, διότι είναι εναντίον μας και δεν μας βοηθούν, γι' αυτό πρέπει να τις απαρνηθούμε. Άλλωστε, «η πίστη μας στην ιδέα του Θεού πρέπει να λειτουργεί για μας και όχι εναντίον μας», γράφει ο L. Hay (ένθ. άνωτ. σ. 193, υπογράμμιση δική μας).

Έτσι όμως δημιουργείται σύγχυσις. Καταργείται η διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Δεν υπάρχει μία «σταθερά», ο Νόμος τού Χριστού, πού τα καθορίζει, αλλά ισχύει ο νόμος της «Νέας Εποχής»: «Κάνε ό,τι θέλεις». Το «καλό» είναι μόνο εκείνο πού εσύ θεωρείς ως τέτοιο. «Δεν υπάρχει γραπτός νόμος», λέει η «Θετική Σκέψη», στον οποίο «να πιστέψεις παντοτινά». Κάνετε, λέει, το λάθος να «συνεχίζετε να εφαρμόζετε σειρά ηθικών αρχών», «ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι όχι μόνο δεν σας βοηθούν, αλλά συχνά είναι εναντίον σας». Μπορείς όμως εσύ ο ίδιος να διαπιστώσεις μόνος σου τι είναι καλό και κακό για σένα. Και καταλήγει: «Αν μια σκέψη ή μια πεποίθηση δε σε εξυπηρετεί πιά, άφησέ την να φύγει». Δηλαδή, βρισκόμαστε σε μια άλλη έκδοση του «ευαγγελίου του όφεως». Όπως θα έλεγε ο π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος.

Είναι πρόδηλο ότι όλες αυτές οι θέσεις περί Θεού και ανθρώπου, αλλά και περί τού καλού και της εννοίας της ηθικής, πού προωθούνται μέσα από τα βιβλία της «Θετική Σκέψης», τα οποία συστήνει η «Δυναμική της Επιτυχίας», είναι ασυμβίβαστες με την Ορθόδοξη Πίστη μας.

Η Χριστιανισμός ή «Θετική Σκέψη»

Ο κ. Αντ. Καλογήρου, σε επιστολή του προς τους φίλους των σεμιναρίων του, αναρτημένη στην ιστοσελίδα της «Success Dynamics» διαμαρτυρόμενος γράφει: «Μας χαρακτηρίζουν παραθρησκευτική οργάνωση. Μα είναι δυνατό να αγνοούν την τεράστια διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε μια θρησκευτική ή παραθρησκευτική οργάνωση και σε μια εταιρεία διεξαγωγής σεμιναρίων; Μπορεί να μπερδεύονται τα εντελώς ανόμοια;» Και σε επιστολή του προς τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο, ως εκπρόσωπο της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία, ως γνωστόν, νομικώς θεωρούμενη, αποτελεί ΝΠΔΔ, διακηρύσσει: «Νοιώθω ότι είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος τουλάχιστον όσο και εκείνοι που από έλλειψη πληροφόρησης με κατηγορούν για αιρετικό». Υποστηρίζει μάλιστα ότι απόφοιτοι των σεμιναρίων του «κάθε φορά που ακούν κάποιους ιερείς να με λένε αιρετικό, σκέφτονται αρνητικά για τους συγκεκριμένους εκπροσώπους της Εκκλησίας μας». Έτσι, ενώ «ΟΛΟΙ μας οφείλουμε να βοηθάμε την Ορθοδοξία» εν τούτοις δημιουργούμε προβλήματα, καταλήγει ο κ. Καλογήρου. Ειλικρινά, χωρίς προκατάληψη, θα θέλαμε να δούμε αυτές τις διαβεβαιώσεις του κ. Καλογήρου.

Όμως, από την άλλη πλευρά, τα βιβλία που συστήνει ή «Success Dynamics» γράφουν ότι: «Υπάρχουν πολλές διαφορετικές θρησκείες που μπορούμε να διαλέξουμε όποια θέλουμε. Κι αν τώρα πιστεύουμε σε κάποια θρησκεία που μας λέει πως είμαστε αμαρτωλοί και βρωμερά σκουλήκια ας την αλλάξουμε» (L. Hay, ένθ. άνωτ. σ. 193, έκδοση της Success Dynamics). Αυτά διαβάσει ο «μαθητής» των σεμιναρίων της «Success Dynamics».

Αλλά είναι γνωστό ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει πως ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός και «καθαρός από ρύπου ουδείς εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης» (Ιώβ ιδ' 4). Και ο Ψαλμωδός ομολογεί μετά την αμαρτία του: «εγώ δε ειμί σκώληξ και ουκ άνθρωπος» (Ψαλμ. κα 7). Κατά συνέπεια κανείς από τους οπαδούς της «Θετικής Σκέψης» δεν μπορεί να παραμένει και μέλος της Εκκλησίας. Θα πρέπει να αλλάξει θρησκεία και να πάψει να είναι Χριστιανός Ορθόδοξος για να μη νοιώθει σαν «αμαρτωλό και βρωμερό σκουλίκι».

Ο κ. Καλογήρου βεβαιώνει ότι: «Πίστευα και πιστεύω στο δρόμο που μας δείχνει η Πίστη και η Θρησκεία μας», εννοώντας ασφαλώς τον Χριστιανισμό και μάλιστα την Ορθοδοξία. Πως

όμως είναι δυνατόν να συμβιβαστούν οι αντορθόδοξες νεοεποχίτικες δοξασίες των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», στους οποίους στηρίζει τα σεμινάρια του ο κ. Καλογήρου, με την Ορθόδοξη Πίστη μας;

Εμείς δεν έχουμε την πρόθεση να θιξουμε την υπόληψη κανενός. Παρουσιάζουμε απλώς τα κείμενα της «Θετικής Σκέψης» όπως τα διαβάζουμε και θέτομε τους προβληματισμούς μας. Άλλωστε, σε επίσκεψή του προ ετών στο Γραφείο της Ιεράς Συνόδου ο κ. Καλογήρου μας εζήτησε ο ίδιος να εκφράσουμε την γνώμη μας πάνω στα βιβλία του τα οποία μας προσέφερε.

Σε φυλλάδιο λοιπόν του «Ινστιτούτου Δυναμικής Ανάπτυξης» « είναι, όχι μόνον μια εταιρεία, αλλά και ένας πνευματικός οργανισμός που σκοπό έχει τη διάδοση της σύγχρονης επιστημονικής γνώσης, η οποία μας οδηγεί στην αποκάλυψη και απελευθέρωση της γιγαντιαίας δύναμης που κρύβεται μέσα μας» (Φυλλάδιο: «Σπάσε τα όριά σου για πάντα») Για το κατά πόσον ο NLP και οι άλλες μέθοδοι της «Success Dynamics» είναι «σύγχρονη επιστημονική γνώση» και «επιστημονικός τρόπος» καλούνται βεβαίως να αποφανθούν οι εκπρόσωποι του επιστημονικού και μάλιστα του ιατρικού κόσμου, αλλά και οι αρμόδιοι του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που είναι ταγμένοι να προστατεύουν την υγεία των Ελλήνων πολιτών και να παρέχουν την σχετική άδεια λειτουργίας στα διάφορα «ινστιτούτα» που υπόσχονται βελτίωση ή και πλήρη αποκατάσταση της σωματικής και πνευματικής υγείας.

Το πρόβλημα όμως, που κατά την γνώμη μας παραμένει είναι το που πρέπει να αναζητηθούν οι ευθύνες όταν το κινδυνευόμενο είναι η ανθρώπινη ζωή. Κάποιοι αρμόδιοι τελικά θα πρέπει να ασκούν έλεγχο στη διακίνηση των «αγαθών». Και δεν αναφερόμαστε μόνον στον οικονομικό έλεγχο των ανυπολόγιστων ποσών που διακινούνται ανεξέλεγκτα στις ομάδες αυτές, που έχουν κατακλείσει την «αγορά ζήτησης». Εννοούμε τον γενικώτερο έλεγχο της δραστηριότητας όλων των «έμπορων κάλπικης ελπίδας», οι οποίοι πολλές φορές εκμεταλλεύονται την άγνοια, την ανάγκη και τον πόνο ανύποπτων συνανθρώπων μας.

Μια ποικιλία προσφοράς

Σύμφωνα με διαφημιστικό φυλλάδιο της «Success Dynamics» στα σεμινάρια της βρίσκονται όλες οι λύσεις: «για να πετύχεις επαγγελματικά, για να κάνεις μια ευτυχισμένη οικογένεια, για να ζήσεις και να χαρείς τον έρωτα, για να βελτιώσεις την υγεία σου, για να επιτύχεις ατή ζωή σου». Αλήθεια, τι άλλο θα ήθελε να ακούσει ένας σύγχρονος νέος; Υπάρχουν λοιπόν λύσεις για όλα.

Αλλά στα βιβλία της «Θετικής Σκέψης» συναντάμε και «συνταγές» που θεραπεύουν βαρύτερες και ενίοτε ανίατες ασθένειες. Στο βιβλίο του L. Hay, στο οποίο αναφερθήκαμε πιο πάνω (έκδοση του κ. Καλογήρου), υποστηρίζεται ότι «εμείς δημιουργούμε την κάθε αποκαλούμενη «ασθένεια του σώματος μας» (σελ. 13). Στη συνέχεια περιέχεται σ' αυτό ένας μακρύς κατάλογος ασθενειών, όπου με το Νο 1 σημειώνονται οι «πιθανές αιτίες των αρνητικών σκέψεων που δημιουργούν την ασθένεια» και με το N° 2 προβάλλεται το πρότυπο της «θετικής σκέψης» για την απελευθέρωση από την πιθανή αιτία της ασθένειας και άρα την θεραπεία.

Ας δούμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα:

«AIDS»: 1. (αιτία): «Αρνούμαι τον εαυτό μου. Νοιώθω σεξουαλικές ένοχες. Έχω την πεποίθηση ότι «Δεν είμαι αρκετά καλός» «2. (απελευθέρωση): «Είμαι μια Θεία, υπέροχη έκφραση της ζωής. Απολαμβάνω τη σεξουαλικότητά μου. Απολαμβάνω ό,τι είμαι. Αγαπώ τον εαυτό μου».

Κατά την θεωρία αυτή του L. Hay αιτία της τρομερής αυτής σύγχρονης μάστιγας δεν είναι η μετάδοσή της από κάποια μετάγγιση ή η ανήθικη ζωή κ.λ.π. , αλλά το ότι «Αρνούμαι τον

εαυτό μου. Νοιώθω σεξουαλικές ένοχες». Ανάλογη είναι και η «συνταγή» για την θεραπεία, που συνίσταται σε μια θετική σκέψη για τις σεξουαλικές δραστηριότητες: «Είμαι μια Θεία, υπέροχη έκφραση της ζωής» (Μεταμορφώστε τη ζωή σας, σ. 214).

Τέλος, στην ιστοσελίδα της «Success Dynamics» και σε επιστολή του κ. Καλογήρου προς τους «αγαπημένους φίλους» του, απολογούμενος για το τραγικό γεγονός του θανάτου του άτυχου 50χρονου την Παρασκευή 31. 10. 2003, το χαρακτηρίζει ως «ένα ανθρώπινο και τυχαίο περιστατικό», το οποίο εκμεταλλεύτηκαν κάποιοι δημοσιογράφοι για να ξεκινήσουν, όπως γράφει, μια «εκστρατεία κατασυκοφάντησης του ονόματός μου και της προσπάθειας μας», αποδίδει δε τον όλο θόρυβο «στο ολοφάνερο», που είναι «ο επαγγελματικός ανταγωνισμός. . . που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί ένα τυχαίο ανθρώπινο γεγονός με ψέματα, ανακρίβειες και κακοπιστία, για να αποκομίσει ίδια οφέλη». Κι ακόμη απορεί γιατί οι επικριτές του «θέλουν να ξεχνούν» ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Αμερική «έχει προ πολλού εξασφαλιστεί και νομοθετικά το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών».

Μερικοί προβληματισμοί

Μετά από όλα αυτά, που προκύπτουν μέσα από τα βιβλία και τα φυλλάδια της «Success Dynamics» και ιδιαίτερος από τους ισχυρισμούς και τους προβληματισμούς που διατυπώνει

ο κ. Καλογήρου στην επιστολή προς τους φίλους του, προκύπτει μια σειρά ερωτημάτων, που χρήζουν κατά την γνώμη μας απαντήσεως:

Πως είναι δυνατόν μια «εταιρεία», που προσφέρει σεμινάρια για κάθε επιτυχία, να μπερδεύει στις «επιστημονικές μεθόδους» της την «Εσωτερική Δύναμη», που είναι «το θείο τμήμα του εαυτού μας» ή «η θεϊκή μας φύση», και το οποίο ονομάζεται «σκέψη και Θεός»;

Πως είναι δυνατόν μια «εταιρεία» σεμιναρίων να συστήνει στους «πελάτες» της βιβλία που καθορίζουν τα πλαίσια της ηθικής και χαρακτηρίζουν τις ηθικές αρχές ως «σκουπίδια» και να καλούν τους αναγνώστες τους να «αλλάξουν θρησκεία»;

Πως οι «επιστημονικές» εφαρμογές μιας «εταιρείας» μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «ελεύθερη διακίνηση ιδεών» και άρα να μην εμπίπτουν στον έλεγχο των Αρμοδίων Αρχών; Στα σεμινάρια του κ. Καλογήρου εφαρμόζονται επιστημονικές μέθοδοι, που σαν τέτοιες χρήζουν αναγνώρισεως από τους αρμοδίους φορείς, ή διδάσκονται ιδέες μεταφυσικού και φιλοσοφικού χαρακτήρα, ώστε να καλύπτονται από τα περί θρησκευτικής ελευθερίας και διακινήσεως ιδεών «νομοθετήματα» της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

Μπορεί να θεωρηθεί ως «τυχαίο ανθρώπινο γεγονός» ένας θάνατος συνανθρώπου μας, ο οποίος πλήρωσε 600 Ευρώ, για το συγκεκριμένο σεμινάριο, όταν σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αυτόπτη μάρτυρα δημοσιογράφου ο κ. Καλογήρου και η γυναίκα του «προέτρεπαν» (τα 150 άτομα) να τα . . . δώσουν όλα, να πηδήξουν όσο ψηλότερα μπορούν, να ζητωκραυγάζουν. . Με λίγα λόγια τους «ντοπάριζε» (εφημ. Espresso 5. 11. 2003);

Αληθεύει άραγε αυτό που υποστηρίζει ο ίδιος δημοσιογράφος ότι: «Μόλις τους είπα πως έρχεται το τηλεοπτικό συνεργείο, ο ίδιος και η γυναίκα του μου ζητούσαν να μη δώσω το θέμα για να μην πληγεί η επιχείρησή τους»; Ασφαλώς είναι πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς μια τέτοια τοποθέτηση. Γιατί όμως ο κ. Καλογήρου δεν αντέδρασε σ' αυτή την βαρειά μομφή;

Επώνυμη κυρία, που «δοκίμασε» η ίδια τις δυνατότητες της «Δυναμικής της Επιτυχίας» προ διετίας, δήλωσε στον Τύπο ότι: «Ήμουν σε πολύ ευάλωτη θέση, καθώς ήμουν εννέα μηνών έγκυος, ετοιμόγεννη. Πάτησε ο εν λόγω κύριος στην ανάγκη μου να ξεπεράσω το φόβο του τοκετού. Έτσι έγινε το κακό και σε μένα. . . Μπορώ να καταλάβω τι συνέβη στον άνθρωπο που χάθηκε, γιατί πρόκειται για ένα είδος ντοπαρίσματος. Όλη η ομάδα του κυρίου Καλογήρου σε βάζει σε μια πολύ έντονη ψυχολογική και οργανική κατάσταση. Δημιουργείται μεγάλη ένταση στον οργανισμό και γίνεται η λεγόμενη πυροβασία. Εγώ δεν το άντεξα. Δοκίμασα να περπατήσω στα κάρβουνα. Πήγα κατευθείαν στο νοσοκομείο. Από την πίσω πόρτα του Υγεία πέρασα στο Μητέρα και μπήκα κατευθείαν στον τοκετό».

Το δημοσίευμα αυτό είναι δυνατόν να αποδοθεί σε έναν «επαγγελματικό ανταγωνισμό», ο οποίος «προσπαθεί να εκμεταλλευθεί ένα τυχαίο ανθρώπινο γεγονός με ψέματα, ανακρίβειες και κακοπιστία, για να αποκομίσει ίδια οφέλη»; Γιατί δεν υπήρξε μια διάψευση και γι' αυτό;

Ένα γενικό ακροτελεύτιο ερώτημα:

Έχει λεχθεί και γραφτεί από πολλούς ειδικούς, αλλά και από διεθνείς οργανισμούς ότι η δραστηριότητα μερικών σεκτών αποτελεί απειλή για την ανθρώπινη προσωπικότητα, αλλά και για το κοινωνικό σύνολο. Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Ψήφισμα 29. 2. 1996, παραγρ. Ε') μερικές απ' αυτές τις ομάδες δραστηριοποιούνται ασκώντας παράνομα την ιατρική.

Στη χώρα μας λειτουργεί πλήθος τέτοιων ομάδων, αλλά και μεμονωμένα πρόσωπα που υπόσχονται λύση κάθε προβλήματος και θεραπεία «πάσης νόσου». Λίγες είναι οι περιπτώσεις στις οποίες υπήρξε αυτεπάγγελτη εισαγγελική παρέμβαση ή ποινική δίωξη. Πολλά όμως κρούσματα εκμεταλλεύσεως πολιτών καταγράφονται συχνά στον Τύπο, συνήθως «κατόπιν εορτής».

Έπειτα είναι γνωστό πόσο εύκολα και γρήγορα ο Έλληνας, λησμονεί ακόμη και πολύ σημαντικά γεγονότα. Ποιος θυμάται, φερειπείν, τις χονδροειδείς διαψεύσεις των ποικίλων μελλοντολόγων στο τέλος της Χιλιετίας, ώστε να προφυλαχθεί σήμερα από τις νέες εξαγγελίες τους; Ποιος θυμάται πια στις ομαδικές αυτοκτονίες οπαδών αιρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων σε διάφορες χώρες ή τις δραματικές περιπτώσεις θυμάτων που κατά καιρούς καταγράφονται στον Ελληνικό Τύπο; Ποιος θυμάται τα φρικτά εγκλήματα των νεοσατανιστών, ή τις ομαδικές πολυάνθρωπες αυτοκτονίες ανά τον κόσμο; Ποιος ακόμη θυμάται τους γραφικούς «χιλιαστές» όταν προανήγγελναν το τέλος του κόσμου για τον Οκτώβριο του 1975, ή τους Πεντηκοστιανούς με την απειλή της λεγόμενης «αρπαγής» κατά την δεκαετία του '90;

Πάνω σ' αυτή την λησμονιά επενδύουν οι «έμποροι της κάλπικης ελπίδας» και οι «διακινητές ιδεών». Και όμως, πολλοί οπαδοί αυτών των ομάδων εξακολουθούν να παραμένουν εγκλωβισμένοι από φόβο ή φανατισμό μέσα σε τέτοιες επικίνδυνες ομάδες, ενώ νέοι ανύποπτοι και ακατάρτιστοι οπαδοί εντάσσονται σ' αυτές για να «λύσουν όλα τα προβλήματα» τους, αγνοώντας το «αμαρτωλό» παρελθόν των ομάδων αυτών.

Το είπαμε και παραπάνω ότι είναι ανάγκη κάποιος να προστατέψει τα έννομα αγαθά, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ζωή, την αξιοπρέπεια, και την περιουσία των Ελλήνων πολιτών και να θέσει μερικούς νόμους και κανόνες.

Υπάρχουν μερικές ομάδες που η δραστηριότητα τους παρουσιάζει χαρακτηριστικά παρανομίας και επικινδυνότητας. Σε τέτοιες περιπτώσεις η Εκκλησία, μέσα στα πλαίσια που της δίνουν το Σύνταγμα και οι Νόμοι του Κράτους, επιτελεί το καθήκον της, ενημερώνοντας το Ορθόδοξο Πλήρωμα και αγκαλιάζοντας με στοργή τα θύματα των νεοφανών αιρέσεων και της παραθρησκείας, αλλά και τις οικογένειές τους, προκειμένου να θεραπεύσει ή να απαλύνει βαθιές και ενίοτε αθεράπευτες κοινωνικές πληγές. Πέραν τούτου όμως, η Εκκλησία δεν έχει άλλη δυνατότητα ούτε το δικαίωμα παρεμβάσεως. Γι' αυτό η Ελληνική Πολιτεία δεν μπορεί πλέον να αρνείται να αναγνωρίζει και τον κοινωνικό χαρακτήρα του προβλήματος και να ακολουθήσει και στον τομέα αυτό το παράδειγμα των άλλων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης. Υπάρχουν τα Ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι Συστάσεις του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρώπης, που καλούν σε λήψη μέτρων και έχουν συσταθεί Αρμόδιες Κρατικές Επιτροπές σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία καθορίζει ποιοι ασκούν επιστήμη και ποιοι φορούν «επιστημονικοφανές» προσωπίο, με το οποίο εκμεταλλεύονται τον πόνο και την άγνοια των συνανθρώπων μας, προστατεύοντας έτσι κάθε ανύποπτο πολίτη.

Είναι λοιπόν, επείγουσα ανάγκη να αναλάβει και η Ελληνική Πολιτεία αρμοδίως τις ευθύνες της προτού η κατάσταση εκτραπεί σε πραγματική απειλή.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΥΧΗ 34-35-36

